

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK

Posamezna št. 6 vin. „Jutro“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — zjutraj. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — *Glavno uredništvo in urada je v Trstu, ulica — Commerciale št. 8/10, kamor naj se nastolijo vse denarne pošiljave in dopisi.* — Za Ljubljano in okolico je uredništvo in uprava v hotelu „Malič“ v Ljubljani. — Po pošti sprejemamo stane „Jutro“ mesečno K. 1.50, četrtletno K. 4.50, celoletno K. 18.— za inozemstvo celoletno K. 28. — Naročnina se plačuje vnaprej. — *Oglasi:* 1 mm. visokosti četverostolpne vrste 6 vinarjev, pri večkratnem oglaševanju primoren popust. *Mali oglasi:* 5 vinarjev za besedo. — Za odgovor je priložiti znak.

Kako se vse menja!

Kdo bi si bil mislil, še pred par leti, da pride čas, ko bo **katoliška** hrvatska mladina priredila poučni izlet v Belgrad in v Srbijo! Ta mladina, ki je sovražila — največ radi vere istokrvne brate Srbe bolj kot Nemce ali Madžarje, bolj kot največje sovražnike Hrvatske, mladina, ki je Srbe tako sovražila, da besede Srb ni mogla izgovoriti, temveč je imenovala Srbe konsekvantno samo z zaničljivim imenom „Vlah“.

In dandanes? Ta **katoliška** hrvatska mladina izjavlja javno, da se noče udeležiti evharističnega kongresa na Dunaju, pač pa se udeleži poučnega izleta v **slobodno** Srbijo.

Človek ne bi verjel, tako čudno zveni ta sklep in „Slovenec“ je bolešno zaječal pod udarcem, ki ga je zadobila politika, ki jo on zastopa, pod močnim sunkom, ki ga je zadobila stavba, postavljena po ljudeh, ki nikdar niso narodno čutili, in so narodno idejo samo zlorabljali v bogsigavdi kake namene.

Veselo pa pozdravljajo ta pametni sklep, ki je gotovo rezultat resnega premišljevanja, vsi resnično narodno misleči Jugoslovani, ki čisto pravilno mislijo, da nas Jugoslovani ne more in ne sme ločiti vera, da vera ne sme biti nobena ovira za naše vjedinjenje, da mora sloneti vsa jugoslovanska politika na temeljih interkonfesionalnosti, ker med Jugoslovani je več ver, **ali je narodnost ena**, skupen nam je jezik in skupni so nam interesi.

Vesela znamenja: pri Srbih je separatizem premagan, Srbi postajajo Jugoslovani v pravem in polnem pomenu tega pojma; Hrvati napuščajo svoje intransigentno stališče nasproti Srbom, začenjajo se zavedati, da jih loči od Srbov pravzaprav samo vera in nič drugega — upajmo, da prodre ideja narodnega jedinstva Južnih Slovanov zmagoslavno tudi med Slovenci, ki stojimo edini še daleč od tega svežega narodnega gibanja na slovanskem jugu.

Edina ovira za napredovanje jugoslovanske misli med Slovenci je rimsko-dunajski klerikalizem, ki ga ni smatrati niti za kulturno, niti za versko, temveč izključno za politično strujo, ki ji določajo smer krogi, ki stojijo izven našega naroda in so našemu narodu tuji skrajno sovražni. V eminentnem našem narodnem interesu je, da ta struja izgine pri nas s površja, da se oslobodimo tujih vplivov, od katerih smo imeli že toliko škode in od katerih niti v bodoče ne moremo pričakovati nič dobrega.

Naši klerikalci so začeli izgubljavati polagoma zaveznike pri Hrvatih, kmalu bodo osamljeni, ker tudi katoliški Hrvati hočejo biti v prvi vrsti narodni in kot taki ne bodo mogli dolgo ostati v zvezi z našimi brezdomovinskimi klerikalci. Ti bodo imeli potem edino svojo zaslonbo samo, še na Dunaju, torej pri faktorjih, ki stopijo izven našega naroda in s tem se bodo sami obsodili, ker narod ne bo hotel večno hlapčevati, zahotelo se mu bo prej ali slej — slobodnega gibanja tudi **katoliški** hrvatski mladini.

Konec anarhije na Hrvaškem.

Zagreb, 17. aprila.

Cuvajeva zvezda imenovana „evropejska sramota“ je dospela nizko na zaton; že ngasuje; le sledovi brezpravnega zla kažejo pot za njo. Drugače pa se sme danes že s popolno gotovostjo reči, da so že ure Cuvajevga nasilja in anarhije sešete.

Kakor se po vsaki izvenelementarni katastrofi poizveduje po vzrokih tako se tudi v tem času peča kolikor toliko vsa avstrijska javnost s to katastrofo na ustavo, na čut najnižje vrste pravice, ki so zajamčene tudi divjakom pred njih glavarjem daleč izven kulturnega sveta.

Kdo je pravi krivec te najnovejše evropske kulturne sramote, kdo je krivec sploh vseh teh žalostnih razmer na Hrvaškem? Mar li znani krvnik in njegov hlapec? Ne! Ta dva sta le izvršitelja obsodbe, ki si jo je hrvaški narod sam narekoval, sam povzročil.

Pa izraz: hrvaški narod se ne sme smatrati v polnem obsegu besede: narod. Kajti izraz narod pomeni vse ljudstvo brez razlike stanov in veroizpovedi, ljudstvo ki govori enoinisti materni jezik. To je narod v pravem pomenu besede. Če se pa govori o hrvaškem narodu, je treba vse sloje, ki jih prištevamo pod rubriko „ljudstvo“, odšteti posebno pa v takem političnem slučaju, kot je ta.

Prištevati v tem slučaju kot krivca hrvaški narod sploh, bi to pomenilo zadati iz nevednosti razmer nov udarec nove krivice na rovaš hrvaškega naroda.

Kaj pa je hrvaški narod, ljudstvo? Le v razliki med živaljo in človekom ga moramo prištevati k slednjemu, in pravimo: Hrvatje so tudi ljudje, hrvaški seljak in delavec sta tudi človek. Toda veliko več ne kakor le človek, kakor je človek tudi suženj, ki je le za to na svetu, da se iz njegovih žuljev redi inteligenca, ki v političnem in kulturnem življenju na Hrvaškem tvori ono, kar imenujemo „hrvaški narod“. Semkaj torej ne spadajo ljudski sloji iz kraljevine Hrvaške. Tukaj pripriproste Hrvata ne prištevajo k človeku. Tukaj je žival več kot človek in bolje se ji godi kot prostaku Hrvat.

Ako torej pravimo: teh razmer je kriv hrvaški narod sam, si mislimo pri tem le velikaštvo, inteligenco in tiste prodane duše ki se prištevajo k tej družbi. Le na rovaš teh predstaviteljev hrvaškega naroda moramo pripisati vso krivdo in odgovornost vseh vnebovpijočih razmer na Hrvaškem.

Iz vsega do tu navedenega — lahko vsakdo razvidi, da se namenoma nočem spuščati v podrobnosti, v medsebojno razmerje hrvaških političnih strank, na posameznike kot voditelje hrvaške politike. Ker če bi se hotel spuščati v te podrobnosti, bi se moral pripraviti na spis — najdebeleje knjige, kar jih premore politična zgodovina avstrijskih, odnosno avstro-ogrskih narodov. Namen teh vrstic pa je, le v splošnem izreči splošno sodbo.

In ta sodba se glasi tako kakor že zgoraj omenjeno. Ne Khuen, ne Cuvaj, ne kdo teh velikašev pred njima, nista prava krivca zadnjega evropskega, ali sploh svetovnega kulturnega škandala. Ko je justica izrekla svojo smrtno obsodbo nad človekom

kaj more krvnik za to, da si omaže svoje roke s človeško krvjo. On je le zadnji izvršitelj obsodbe drugih. K večjem če svoj krvniški posel opravi nekateri krvnik bolj brutalno, kot njegov tovariš v drugem slučaju kje drugje, no k večjemu tedajga zadene za to odveč krvniškega posla zaslužena obsodba.

Drugače bi ta slika izgledala, če bi se krvnik in njegov hlapec sama od sebe drznila izvršiti njuni nečedni posek. Potem bi bilo na mestu, da javnost obsodi le njiju sama. Ali v našem slučaju o tem ne more biti govora. Vse kar sta Khuen in Cuvaj v tem kratkem času zlegla učinila, je prišlo na povelje od zgoraj, ne toliko iz Budapešte, kot iz Dunaja. Tam namreč dobro vedo, kako se Slovanom že od nekdaj plačujeta udanost in zvestoba. Madžarom in Nemcem, ki teh čednosti v Avstriji še niso nikdar poznali, pač pa pri vsaki priliki Dunaju pestili z uporom in veleizdajstvom, bi se kaj takega ne moglo zgoditi. — Pred močnim imajo tudi mogočni strah. Slovan vobče pa je pohlevna ovca, ki gre za svojega gospodarja v ogenj tudi brez priznanja, brez plačila. To dobro vedo na Dunaju in za to je tako.

Hrvatje so prej označene čednosti uganjali do gnusne smešnosti. Sami so se radi prodali Ogram, svojim sedanjim krvnikom. To so tem lažje storili, ker so to kravjo kupčijo sklenili brez naroda in so si tudi Judežev groše porazdelili le med seboj, tudi brez naroda. In od tedaj (iz leta 1790.) datirajo poturice, Madžaroni, izdajice in slične propale golazni. Sami med seboj so živeli v izobilju, narod, ljudstvo zunaj na deželi pa so pustili kakor je bil že od nekdaj: suženj magnatov. Izpremenilo se je le toliko, da so potem še svoj narod prodali čifutom. Kdo je, če prepotuješ celo Hrvaško, gospod nad ljudstvom, kdo ga izsesava, kdo ga tira po širnem svetu za trdo skorjo tujeje kruha? Čifut, madžaronski in nemški! Za to je tudi hrvaški narod liki zanemarljena čreda brez pastirja. Ti pastirji pašujejo v razkožju v mestih in se samega dolgega časa koljejo med seboj za Judežev groše poslani jim iz Budapešte. Pokažite mi deželo, kje je toliko strank in frakcij, toliko od vladne pijače navdahnjenega „domoljubja“ in „narodnjaštva“, a v treznem stanju in toliko gnusnega klečeplastva kakor ravno na Hrvaškem in kakor ravno v stolnem mestu Zagrebu? Ali more imati do takega „naroda“ pravi gospodar kako spoštovanje, kak strah?

Zadnje nasilje dvonogov Khuen-Cuvaj je le šiba, ki si jo je hrvaški narod v ožjem pomenu besede sam izpletel. Kdor tudi zdaj računa, da bo ta šiba za dogledno trajni čas iztreznila po judeževih groših koprneče razne strankarje, ta se prokleto moti. Počakajte malo in videli boste, kako bo ta šiba istotako pozabljena, kot so bile marsikatero hujše prejšnje.

Ali eno dobro pa bo rodila ta zadnja šiba. Njeni udarci so zdramili ros pravi hrvaški narod, ljudstvo, maso. Pa gorje jim ko se to danes zanemarljeno ljudstvo popolnoma iztrezne svojega političkega in kulturnega spanja! Ta narod si bo v svesti, da on za svojo zvestobo in udanost ni zaslužil plačila po vzorcu Cuvajevga nasilne brezustavne vlade iz l. 1912.

In tedaj bo pred obsodbo tega naroda vsak Cuvaj II. nemogoč. Krvnik sam bo obsojen! Ali do tedaj zna poteči še mnogo kranjske Save mimo zagrebških peščenin.

Včasih se pa tudi zgodi, da dolgo speči narodi vstanejo hitro po konci. Tudi s tem naj magnati v Budapešti in velikaši na Dunaju raje računajo že zdaj.

—i.

Trst-Primorje

Na glavni pošti v Trstu je notica v zadnji številki „Jutra“ malo pomagala. Pisca dotične notice namreč sedeje nagovarjajo uradniki, ki slovenski ne znajo, italijansko in ne več nemško. Italijansčina je vsaj domač jezik, medtem, ko nemščina ne bi smela imeti v Trstu nobene domovinske pravice. S tem, seveda, še ni rečeno, da smo z razmerami zadovoljni! Uradniki, ki imajo opravka z občinstvom, **morajo** znati slovenski, to mora postati splošna in **odločno** zahteva tržaških Slovencev! In ne samo na pošti, povsod se mora to zgoditi, Slovenci hočemo imeti svoje pravice, to naj imajo na umu merodajni faktorji! Ponižnost naj izgine, Slovenci se ne smemo več zadovoljevati z drobtinicami, zahtevati moramo popolno enakopravnost povsod in sicer z ono odločnostjo, ki vzbuja — respekt.

Srednje šole moramo dobiti Slovenci v Trstu. Dosedaj se za to nismo veliko brigali, temveč smo zahtevali — ker smo bili vedno ponižni in z malim zadovoljni — samo ljudske šole, kako bi to bila summa summarum naših zahtev na šolskem polju. Politično društvo „Edinost“ naj vzame to vprašanje resno v pretres, ker ne bi bilo prav, da se čaka na to, da pride inicijativa za to — iz ljudstva.

Netolerantnost in zagrizenost je glavna lastnost mnogih tržaških „rodoljubov“, kar dokazuje tudi slučaj, ki ga opisuje „Zarja“ in ki se je zgodil preteklo nedeljo po predstavi „Grofa Luksemburškega“ v slov. gledališču v Trstu. Ako bi se taki slučaj ponavljali, ne bi bilo čudno, ako bi se socijalni demokrati izogibali slovenskega gledališča, ker insultiran ni nihče rad. „Edinost“ bi lahko uplivala na svoje pristaje, da bi postali malo bolj tolerantni, posebno, ker je ona — morda nehoče in nevede — napravila iz njih take zagrizence, ki so morda dobri ljudje, ali mislijo, da je netolerantnost nasproti pristajem drugih strank in struj — njihova rodoljubna dolžnost. Rodoljubje se pokazuje na drug način in ne s tem, da se insultira pristaje druge stranke, kadar prihajajo v gledališče, ki je vendar **kulturna** institucija, namenjena vsem tržaškim Slovincem, brez ozira na to, kateri stranki oni pripadajo. To je naše mnenje, izrečeno brez vsake malicioznosti, ali „odkrito in jasno, ker je bilo to potrebno.

Veseli nas, da se je odbor političnega društva „Edinost“ pečal v posebni seji z razmerami na Hrvaškem in strinjamo se tudi s tozadevno rezolucijo. Trst je zelo primeren kraj, kjer naj bi se vršil sestanek slovenskih, hrvaških in srbskih narodnih zastopnikov, ki naj bi sklepali o skupni akciji v obrambo Hrvatske. Ali v uspeh ne verujemo, ker bo dr. Šušteršič gotovo na-

ko zaslišita, obtožbo, ki pomeni za njiju smrtno kazen. Ta hiša jima je bila strašen očiček; kakor da bi kričalo kamenje: „Videlo sem!“

Kajti to je bila tista hiša, kjer sta pr segla Renoldu da hočeta zvesto čuvati Marijo Kroamartovo do njegove vrnitve iz Monpeljeja, hiše, kjer sta zabodla staro gospo Bertrando, hiša, kamor sta privedla mlada princa, da jima izročita Renaldovo ženo, hiša, mimo katere si nista upala iti nikdar več od tistega dne.

Postarala se je bila mnogo bolj od drugih hiš. Gotovo se ni nihče brigal za njo, da bi jo popravljali. Maršal in veliki profos sta videla to na prvi pogled in z nekakšnim pomirjenjem. Bila je pokrita z debelim prahom. Po njenem pročelju so se razprezale razpokline, podobne gubam na starčevem obličju. Nje vrata so bila kakor zaprta usta, okna kakor slepe oči. Žalostno in strogo je bilo lice te hiše.

„Slučaj je“, je dejal maršal sklepetaje z zobmi. „Kaj hoče biti drugega kakor slučaj! In midva da bi se bala slučajja?“

„Ne!“ je zagodel Ronšrol. „Vstopiva. Lagard, ostanite na cesti z vašima vojakoma.“

„Zakaj pa vstopiva sama?“ je zajecjal Sent-Andre.

LISTEK.

Ljubimeca pariška.

(Nadaljevanje „Nostradama“).

X.

Strah.

Vsi trije so odšli z največjo naglico. V ulici Lavandjer, pred razvalinami krčme, so našli prvega moža iz železnega škadrona, ki je pristopil in poročal: on in njegov tovariš sta bila sledila orjaku, ki je odnesel Roajala de Borever. Dočim je tovariš ostal na preži pred hišo, v katero je bil stopil orjak, se je vrnil on nazaj, da počaka Lagarda.

„Vodi nas“ je ukazal Ronšrol. Mož je šel naprej, in z njim Lagard, ki je trepetal nestrpnosti. Ronšrol je gledal mračno in žulil ročnik svojega bodala. Sent-Andre je blebetal vso pot. Mrzlica veselja je trla tega dičnega plemenitaša. Vsi trije so bili tem strašnejši, čim so se izpolnjevali med seboj, predstavljaje sleherni drugo vrsto sovraštva. Sicer pa je bila eksecidija pravcat izprehod. Roajal je bil ranjen, umiral je in se nikakor ni mogel braniti. Pre-

ostajalo je samo še, da ga pobijejo do kraja.

„To prevzamem jaz“, je dejal Sent-Andre ves v ognju.

Lagard je pogledal nazaj, da sliši mnenje velikega profosa.

„Ne boš!“ je menil Ronšrol z mrtvaškim usmevom. „Falot mora viseti. In bo visel, kakor hitro zasije zarja. Krist mi je priča, da bo visel pred okni mojega hotela.“

Lagard je stopal dalje. Sent-Andre pa se je zasmeljal, rekoč:

„Dobro. Razumem. Tvoje ideje so bile zmerom vzvišene, prijatelj.“

Zdaj pa je Ronšrol vztrepetal, obstal in vzkliknil zamolklo:

„Vraga! Zdi se mi, da prihajamo v ulico Tisrandri!“

„Glej, glej, saj res! Nič nisem zapazil“, se je zarežal Sent-Andre.

Lagal je. Tudi njega je bil izpreletel isti trepet kakor Ronšrola.

„Lagard!“ je zaklical veliki profos s čudnim glasom. „Ali je v tej ulici?“

„Zdi se!“

„Naj bo! Stopajmo.“

Šli so dalje. Toda Ronšrol se je sklonil k Sent-Andreju in mu šepnil z vzdihljajem groze:

pravil svoje, da vsako tako akcijo prepreči, ker on se ne bo hotel zameriti onim na Dunaju, četudi se njegovi pristaši morda ne bi preveč ozirali na to, ali bi bila taka akcija po volji visoki gospodi na Dunaju ali ne. Lisjak je dr. Šušteršič, ki ga v Trstu ne poznajo dobro niti oni, ki so sklenili dotično resolucijo. Nas bi veselilo, ako bi se pokazalo, da je bilo naše prerokovanje napačno, ali bojimo se, da pokaže bodočnost, da smo dr. Šušteršiča — predobro poznali in zato pravilno prerokovali.

Pravi Jutrovec je gosp. Drago B. v Kranju, ki ne samo, da se ne pritožuje radi tega, ker izhaja „Jutro“ začasno samo vsak drugi dan, temveč nam je poslal za mesec april 2 K naročnine (ki znaša samo 1 K 50) in izjavlja, da nam bo pošiljal po 2 K mesečne naročnine vse dotlej, dokler se ne zboljšajo razmere, v katerih se nahaja „Jutro“. Naj bi vsi naši naročniki sledili temu zgledu in „Jutro“ bi stalo kmalu na tako trdni podlagi, da ga nobena sila ne bi več zrušila. Taka trdna in navdušena Jutrovka je tudi neka gospa v Ljubljani, ki je bila zadnjikrat izkazana pod „Neimenošana“ v rubriki „Jutrov sklad“ s prispevkom 4 kron; pisala nam je pismo, ki nas je resnično ganilo, tako ljubezen do „Jutra“ je vela iz njega.

V Trstu je neki priprost delavec, ki je že dosti daroval za „Jutrov sklad“ in je pristopil tudi v konzorcij „Jutra“, osem dni dokler ni izhajalo „Jutro“, iskal našega glavnega urednika, da bi se posvetoval z njim kako rešiti „Jutro“ in ko ga je našel, je takoj prijavil svoj vstop v konzorcij. Ta delavec ima še enega tovariša, ki ravnotako kot on, povsod razširja „Jutro“ in zbira prispevke na sklad in člani za konzorcij. **To so pravi Jutrovec in ti bodo rešili „Jutro“**, naša nsrodna gospoda bi ga pa najrajše unčila — pa ne bo šlo, ker ima premožno zaslonbo v ljudstvu, katerega koristi zastopa.

Čudni patron, ki smo se pečali z njim že zadnjič v „Jutru“, ker se dela velikega rodoljuba, ni si dal toliko truda, da bi vzgojil svoja dva sinova v narodnem duhu, temveč sta oba renegata, je pretekli teden, ko „Jutra“ ni bilo, vpil po gostilnah, da je „Jutro“ kaput, da ga ne bo več i. t. d. Mož „Jutro“ sovraži, ker je resnično narodno, ker se poteguje za slovenske pravice in — ker zahteva, da bi napravili slovenski trgovci in obrtniki v Trstu nad svojimi prodajalnami in delavnicami slovenske napise. To sleduje pa temu čudnemu patronu z Grete nikakor ne gre v glavo, ker bi moral na dveh prodajalnah, ki ju vodita njegova dva sinova v njegovi hiši, napraviti slovenske napise. Tako daleč pa rodoljubje gosp. Lok... ne sega. Naj ta čudni patron pusti „Jutro“ na miru in naj se peča jezikoslovnimi razmerami v svoji hiši.

Mestni otroški vrtec na Greti je polu slovenskih otrok, ki se tam vzgajajo za janičarje. Ako kdo vpraša kako nezavedno slovensko mater, zakaj prodaja svojega otroka Italijanom, dobi odgovor za to, ker dobi otrok manestro. Zanimivo je, da pošiljajo svoje otroke v italijanski otroški vrtec tudi nekateri ljudje, ki hočejo veljati za zavedne narodnjake. Žalost mora obiti človeka, ko sliši matere, ki pridejo po otroke, da jih odpeljejo na dom, govoriti v slovensko-laški mešanici, ker dobrolaški zna malokatera. Tem razmeram bomo posvečali posebno pozornost in ne bomo pardonirali nikogar, temveč bomo neusmiljeno ožigovali vsakega, ki prodaja svoje otroke — za „manestro“ in jih pošilja v vzgajališče janičarjev. Od okoli 170 otrok, ki jih zahaja v ta otroški vrtec, jih je približno — 130 od slovenskih starišev.

Skupina slovenskega ženstva N. D. O. priredi v nedeljo, 21. aprila dam-

Veliki profos si je potegnil z roko po vročem čelu in zamrmral:

„Slučaj naju je privedel v to hišo. Ako je volja ravnotege slučaj, da mi najdeva kako sled reči, ki so se godile tiste čase, ne bi imel rad prič. Pojdiva sama. Dva zdrava sva vendar dovolj močna, da aretirava umirajočega človeka.“

Ronšrol je udaril na vso moč s trkalom po vratih. Odprla so se še tisti hip. Vstopila sta, a videla nista nikogar.

„Kdo je odprl?“ je rekel Ronšrol.

Sent-Andre ni odgovoril. Ne go je z mašinalnim gibom odinil vrata. Na bližnji omari je gorela sveča in razsvetljevala pri- tlično izbo z žalostno lučjo. Takoj sta spoz- nala prostor. Bilo je še isto pohištvo. In v ozadju izbe so se videle iste stopnjice, prei katere se je takrat postavila gospa Bertranda hoteča jima zabraniti pot do Marije Krom- artove. Drgetala sta kakor od hudega mraza. Niti drug drugega si nista upala pogledati, kajti bala sta se, da ne bi za- gledala v obraz tovariša groze, ki sta jo z besedami še tajila. Veliki profos je zbral vso svojo voljo.

„Naju naloga“, je izpregovoril s počas- nim glasom, „naju naloga je, da aretirava Roajala de Borever in ga obesiva; samo to, nič drugega.“

ski plesni venček v veliki dvorani N. D. O. ul. sv. Frančiška št. 2. Začetek ob 4. uri pop.

Delavci tehničnega zavoda pri sv. Marku so vabljeni na važen sestanek, ki se vrši danes ob 7 $\frac{1}{2}$ uri zvečer v prost. N. D. O. pri sv. Jakobu.

Krajevna skupina zidarjev N. D. O. sklicuje rledeče shode:

V soboto, 20. aprila ob 8. uri zvečer **javen shod** v „Kons. društvu“ v Lo- njerju.

V nedeljo, 21. aprila ob 10 uri dopol- dne **javen shod** v „Gospodarskem dru- štvu“ v Rocolu.

V nedeljo, 21. aprila ob 5 uri popol- dne **javen shod** v „Gospodarskem dru- štvu“ na Frdeniču pri sv. Ivanu.

Zidarji! Udeležite se shodov v polnem številu.

Iz Nabrežine nam poročajo: V tu- kajšnji soc. demokratični organizaciji kle- sarjev, takaj, v tem Port-Arturju, bolje Avgijevem hlevu soc. demokratične stranke ob Adriji — se je prišlo na sled ponever- jenju večje vsote denarja; govori se, da so apostoli „srečne bodočnosti“ poneverili okroglo 1200 kron. Glayni krivec, predsed- nik Ruggiero Cidin, je že na varnem, drugi — po zadržanju tega — sledijo. Da so go- tove korifeje v generalštabu „srečne bodo- nosti“ poparjeni, je samo ob sebi upevno. No, pa naj bodo potolaženi. Čemu poparje- nost, saj je to sadje z drevesca, ki ste ga vzgajali sami in če jim sedaj grenko tekne so krivi sami. Značilno je v tej zadevi pis- mo državnega poslanca Olive. ki so ga našli pri aretiranjem, v katerem ta piše g. Mul- larju, tajniku zveze avstr. klesarjev, naj pride in gleda, da se zadeva poravnata, menda po vzoru Janeza Nepomuškega — zamolči. Zdi se pa, da ta Muller ni poseben prijatelj svetopisemskih resnic in je, prišedši z Dunaja, takoj zahteval pokritje denarja, ker pa tega ni bilo, je izročil vso zadevo — pristojnim državnim oblastinjam in Rug- giero se sedaj nahaja tam, kamor spada vsak tak, bodisi da pripada tej ali oni stranki.

Čudni „sokol“. Poroča nam prijatelj iz tržaške okolice: Poznam nekega sokola (člana tržaške župe) ki je pred nedavnim svoje narodno čuvstvo zavaroval pri — „Assicurazioni Generali“, potem ko mu je zastopnik te Slovencev tako „prijazne“ družbe dobro izpral žejno grlo. Ta čudni sokol je ves „ponosen“ na svojo narodnost, kot na svoj stan, ker je ravno ta „sokol“ prevzel tudi orglanje, kar samo po sebi še ne bi bilo za kritiko, ko bi se na upiral prevzeti tega že njegov kolega, ker je s tem mestom ozko zvezana služba Kurato- vega „štifelpucarja“. Mož se je delal napred- njaka in ti so mu pomagali, da je dobil definitivno nameščenje, sedaj se je pa „iz- preobrnil“; taki kameleoni ne bi smeli biti — vzgojitelji slovenske mladine.

Splošni pregled tržaških dogodkov

Burja še ni popolnoma nehala, dasi- ravno ne razsaja več tako grozno, kakor prva dva dni tekočega tedna. Škoda, ki jo je burja napravila poljedelcem v tržaški okolici je ogromna. Kakor znano, je v tr- žaški okolici glavni pridelek razna zelenjava, a ta je bila po burji vsa vničena. Sadje je za letos istotako vse vničeno, burja je odnesla s sadnega drevja vse do zadnjega cveta, posledica temu bo, da ne bo letos ne črešenj, ne jabolk, ne hrušk in ne bres- kev. Temperatura je še vedno nizka, nam- reč k večjemu + 12° C.

— Solčni mrk se je v sredo v Trstu prav krasno videl. Idoči po tržaških ulicah si povsod naletaval na gručje ljudi ali na posameznike, ki so moleli nos kvišku in mi- žali z enim očesom a z drugim gledali skozi okajeno steklo. — Pri sv. Jakobu je

„Res je, res,“ je dejal maršal in si obri- sal čelo. „Vraga, brate, bala sva se prazne sence. „Alo“, je zakričal nato, „ali ni ni- kogar doma?“

„V imenu kralja!“ je kriknil tudi Ron- šrol, kar mu je dalo grlo.

„Nič ne odgovori. Morala bova iti gor. Ko najdeva razbojnika, ga primeš ti za vrat, in stvar je opravljena.“

„Da“, je ponovil Ronšrol, „gor morava. Lahka reč.“

„Da je bil Ronšrol sam, bi se bil pre- strašil teh stopnjic. In tudi Sent-Andre bi bil pobegnil, če bi ne bil imel tovariša s seboj. Tako pa je hotel sleherni izmed njiju pokazati tovarišu, da ga strah zmora. Pri- znati je treba, da sta bila spričo svojega duševnega položaja v resnici hrabra.

Zgoraj nista našla nikogar. Njiju groza je izginila. Toda kje je bil on, ki sta ga iskala? Tri vrata so vodila iz dvorane, kjer sta se nahajala. Za srednjimi je ležala soba, kjer sta nekaj videla spečo Marijo, in pri- segla, da jo hočeta varovati.

„Ali se je varal Lagard?“, je zarenčal Ronšrol.

„To bi bila res nesreča“, je dejal Sent- Andre.

(Pride še).

neki vratar napravil kšoft: snel je kar celo sipo iz okna, jo okadil in jo postavil na stolico na ulici pred hišo. Okoli njegove zvezdarne observatorija se je gnetla ve- lika množica ljudi. Kdor je hotel videti solčni mrk, je plačal 4 vinarje, pokleknil za stolico in pogledal skozi okajeno sipo. — Videl si pa tudi ljudi, ki so čepeli na ulici pred — loncem vode. Neki dimnikar je pogledal v enega teh loncev, a iz lonca se mu je odražal le njegov črni obraz; „Vraga — je vzkliknil — saj sem le jaz mrknul, ne pa solnce!“

— V torek zvečer bi se bila kmalu zadržila 36 letna Helena Mihalič, stanujoča pri sv. Mariji Magdaleni zgornji št. 4. Ku- hala je namreč večerjo na oglju in pri tem je imela zaprta vrata in okna. Ko je ob 7. uri in pol prišel domov nje soprog, jo je našel ležečo brez zavesti na tleh. Dal je takoj pozvati zdravnika z zbliznje bolniš- nice pri sv. Mariji Magdaleni, ki je nudil nesrečnici svojo pomoč in jo kmalu rešil vsake nevarnosti.

— V tržaški bolnišnici pa res slabo pa- zijo na bolnike. To jasno dokazuje sledeči dogodek. Pred tremi dnevi je bil v bolni- šnici — in sicer v II. oddelek — vsprejet 50 letni Anton Bradasch. Revez je trpel za nevrastenijo, vsled česar bi bili morali toliko bolj paziti nanj. Pazili so pa tako, da mu je bilo možno neopazeno zlesti na okno — v prvem nadstropju — in od tam skočiti na vrt. Nesrečnež si je strl lobanjo in je par ur pozneje vmrl.

— S Proseka so predsinocnjim pripe- ljali v mestno bolnišnico v Trst 50 letnega poljedelea Silvestra Šegina: imel je na de- snem licu rano, provzročeno po strelu iz revolverja. Povedal je, da ga je obstrelila neka ženska, imenom Antonija Šegina, ki pa ni njegova sorodnica. — Njegovo stanje je sicer opasno, — a vendar je upanja, da okreva. Kroglja mu je namreč obtičala v grlu.



Včeraj me je našel neki znanec v ka- varni, ko sem premišljal o kranjski in tržaški politiki, o komisarju Cuvaju in o njegovemu tovarišu baronu Schwarzu, ki ima sicer manj oblasti kot Cuvaj, ali je ravnotako podjeten in ima vse talente za malega tirančka, posebno dokler ima takega adlatusa kot je dr. Šušteršič.

„Gospod Bav-bav, to pa ni lepo od vas, da v sredo niste po „Jutru“ nič stra- šili; mislil sem da boste sedaj, odkad ste se preselili v Trst, strašili po Trstu tako, kot ste prej po Ljubljani.“

„Kaj hočem strašiti, saj je te dni dosti strašila burja, tako, da sem že sam trepetal, ker nisem navajen na take strahove.“ „Bežite, no, gospod Bav-bav! Ali se vi tako bojite te naše burje, ki se pravi Tržačan niti ne zmeni za njo?“

„Seveda, pravi Tržačan se je ne boji, ker Tržačani so sploh čudni ljudje. Včeraj sem videl povsod vse polno ljudi, ki so držali pred očmi nekaka umazana stekla in so gledali skozi njih proti nebesom. Že sem mislil, da je poslala Italija kako avi- jatično armado, ki naj bi osvojila Trst, ka- kor „osvaja“ Tripolitanijo in da ljudje opa- zujejo gibanje tega zračnega brodovja, po- sebnost, ker so se tako živo pogovarjali med sabo, ali ko sem pogledal v zrak, nisem videl ničesar. Čudni ljudje, menda niso pri zdravi pameti.“

Moj znanec se je začel smejeti na glas. „Gospod Bav-bav vi pa res ničesar ne veste.“

Včeraj je bil vendar solčni mrk in tega so ljudje opazovali, ne samo v Trstu, temveč povsod, kjer se je solčni mrk mo- gel opazovati.“

„A, tako, jaz sem pa mislil, da je bil mrk v tržaških glavah...“

„Prosim, nikar ne žaliti tržaških glav, posebno slovenskih tržaških glav ne, ker slovenska tržaška glava je specialiteta, vr- huncem popolnosti, vsak tržaški Slovenec, ki dobi enkrat rodoljubni pečat na čelo, je politik... politik, gospod Bav-bav, imeni- ten popolni in nezmotljivi politik.“

„Ah, to vem. „Rodoljubov“, ki niso ro- doljubi, patriotov in „politikov“ je v Trstu še preveč in morda bi bilo bolje, da je tega blaga malo manje, to bi svetoval

Bav-bav“.

Ljubljana-Kranjsko.

Konzorcij „Jutra“. Napovedanega sestanka v Ljubljani ne bo v nedeljo, ker se ga ne more udeležiti naš glavni urednik ki je preveč zaposlen v Trstu. Vsi oni, ki se za konzorcij zanimajo, naj se blagovolijo zgledati pri podružnici „Jutra“ v Ljubljani, ali pa naj se obrnejo naravnost na naslov: Konzorcij „Jutra“ v Trstu, poštni predal št. 411, odkoder dobijo vsa potrebna poja- nila in — ako hočejo pridobiti novih čla-

nov — tudi za to potrebna navodila.

Društvo slov. trg. sotrudnikov za Kranjsko s sedežem v Ljubljani, vabi vse svoje člane na prijateljski sestanek, ki se vrši dne 20. t. m. (sobota) v velikem salonu „Hotela Ilirija“. Kolegi, vsi do zadnjega! Odbor!

Solčni mrk se je vkljub oblačnemu nebu, deloma pa tudi ravno zato jako lepo opazoval. Najbolje se je obročni venec vi- del takoj po 1 uri popoldne. Po dozdevnem vidiku je tedaj mesec popolnoma zakril solnce. Potem pa se je mesec začel odda- ljevati, tako da je bilo solnce videti kot mesec v ščipu. Konec mrka v Ljubljani je bil proti 3/4 na 3 pop.

Zgradba belokranjske želez- nice. Kakor se nam iz Novega mesta po- roča, so te dni pričeli delo na celi progi. Zaposlenih je blizo 2000 delavcev. Se bomo v kratkem pustili prepričati na licu mesta kako je pravzaprav s tem splošnim delom na celi progi.

Nove občinske volitve v Novem mestu? Vslad pritožbe kanonika Žlogarja vulgo Zdraharja na upravno sodišče, je isto pritožbi deloma ugodilo zlasti kar se tiče uradnikov, ki bivajo v Kandiji. Značilno je, da je Žlogar izpodbijal volilno pravico tudi patrom frančiškanom in dr. Stancu. Ker pride v kratkem urednik naše ljub- ljanske podružnice itak na Dolenjsko, se k tej Žlogarjevi pritožbi še vrnemo.

Štajersko.

Trpinčenje živali. Te dni je ob- hodil cestni mojster Zaveršnik okrajno cesto Celje—Ostrožno—Lopata. V bližini gostilne Valenšek v Ostrožnem je našel par pred vozom vpreženih volov, v sredi ceste le- žati ki vsled upehanosti niso mogli več vstati! Zaveršnik je kupil pri bližnjem kmetu nekaj krme ter izstradano živino nakrmil na kar sta zopet k sebi prišla in vstala. Posestnik volov Janez Močnik in njegov sin sta med tem časom v gostilni Pazarinca v Ostrožnem popivala. V trenutku ko je Zaveršnik vole na stran peljal, da cesto oprostijo, sta prišla posestnik in sin, precej pijana iz gostilne. Zaveršnik ju je upozoril, da ne smeta živine trpinčiti, a na to je začel Močnik, zelo hud, Zaveršni- ka najnesramnejše psovati ter ga močno sunil v prsa. Močnik je ves divji še dalje Za- veršnika nadlegoval, tako da se je moral odstraniti, drugače bi ga še dalje pretepal. Neusmiljeni posestnik je kazensko ovaden.

Pozno maščevanje. Kozje. Ko se je vračal 1 t. m. nadučitelj Alojz Trobiš iz Koprivnice s svojim sinom domov, sta mu prišla na okrajni cesti nasproti rudarja Ja- nez in Franc Sikošek. Oba sta pred več leti obiskovala pod vodstvom Trobiša šolo v Koprivnici in sta še imela jezo na nadučitelja. Janez Sikošek je planil nadučiteljevega sina, ga prijel močno za prsa in ga močno pretresel. Oče je prišel sinu na pomoč, a napadalec je vrgel sinu kamen v glavo. Precejšnja poškodba je še tem nevarnejša, ker je bil sin še le pred par dnevi na ušesu operiran. Franc Sikošek pa je nadučitelja pretepal s palico in ga tudi ranil. Franc in Janez sta bila aretirana in na sodišče v Kozje odvevena.

Celjski „studentenheim“. Društvo „Deutsches Studentenheim“ je v izvenredni glavni seji enoglasno sklenilo, takoi meno- van „Traumov travnik“ med plinaruo in Kellerjevo vrtnarijo na Ljubljanski cesti, obsegajoči 46.000 kvadratnih metrov, kupiti za stavbo že davno zaželjenega novega doma. Pokazalo se je, da sedanje poslopje zahtevam vednega naraščanja tega — „vzor- nega“ zavoda ne zadostuje. Na novem stav- bišču nameravajo postaviti moderno zdravo poslopje z obširnimi prostori za igre in na- prav za odpočitek. S stavbo se prične kmalu.

Vojaški begunec. Od 17. pešpolka je pobegnil Franc Sinkovec, pešec, l. 1890. v Celju rojen, krojač.

Zaradi odklonjene ljubezni. Hrastnik, Pešec Janez Alič, ki je bil tu na dopustu, vlomil je siloma v stanovanje svoje bivše ljubice Angele Mohor in ji zadal 17 bodljajev z bajonetom in tudi svojemu ne- zakonskemu, 15 mesecev staremu otroku, ki ga je mati v obrambo proti njemu dr- žala. Mati in otrok sta v smrtni nevar- nosti. Alič je zelo surov in že devetkrat ka- znoven.

Braslovce. Tu nam je postavil nove orglje v cerkvi — Nemeč Brandl iz Mari- bora. Ali vi g. župnik morda ne veste več da imamo Slovenci v g. Naraku izvrstnega svojega mojstra, da podpirate tuje?

Prijatelji „Jutra“.
Spomnite se pri vsaki zgodi
„Jutrovega sklada“.

Ogromna, dosedaj največa nesreča na morju.

Brodolom enega največjih parnikov na svetu. Skoraj 2000 človeških žrtev.

Ves svet pretresujoča nesreča, ki je te dni zadela v Atlantskem morju največji parnik sveta in zahtevala najbrže blizu 2000 človeških žrtev, ima svoj glavni vzrok v plavajočem ledeniku, z katerega je parnik „Titanic“ v največji brzici zavozil. Drugi vzrok je družba „Withe Star Line“ kot lastnica tega parnika, ki je sicer izkušnemu kapitanu velela voziti z največjo naglico do New-Yorka, da na ta način (v petih dneh iz Londona v New-York) doseže svetovni rekord prve vožnje s tem najnovejšim parnikom. In da je stari kapitan Smit to povelje izvršil, vkljub temu, da je bil spetoma opozorjen na nevarnost plavajočih ledenih gora, — to je tretji vzrok nesreče.

Pa pustimo za dnja dva vzroka in pogledajmo si nekoliko bližje le prvega. Ledenike te vrste prištevamo k takozvanim tečajnim ledenikom. Dežele ledenikov proti severnemu tečaju so: Skandinavija, Grönlandija, Novrveška, otoki Spitzbergi, otok Mayen, kjer je ločnica večnega snega komaj 300 metrov vspeva nad morjem, potem Izlandija, Franc Jožefova dežela i dr. Največje ledenike ima Grönlandija, otok, ki je blizu do morja pokrit z večnim ledom, ki tvori do 650 m. visoko planoto, ki se proti notranjščini dviga do 1300 m. visoko. Humboltov ledenik je blizu 200 m. debel in še ob svojem dolenjem koncu čez 6 mirijametrov širok.

Zakon ledenikov zahteva njih premikanje. Čim večji je, tem hitreje se pomiče navzdol. Kadar se solnce pomiče proti severni poluti, tedaj se ledeniki prično bajiti tudi od zgoraj in to tajeenje spravi ledenik ob primerni legi jako hitro proti ledeni nižavi, od tod v morje. Med premikanjem se ledenik razkosa in če pride v morje, ga topleja morska voda zopet raztopiva, vsled česar nastanejo takozvane plavajoče ledene gore, kar pa v našem slučaju ni pravilno, ker se vsak plavajoči ledenik vsled razlike teže ledu od morske vode navadno tako globoko potopi, da ga gleda komaj 12. del iznad morja. Zato so „plavajoče ledene gore“ vožnjam po noči posebno nevarne. Njih bližina pa se da konstatirati po različnosti toplote morske vode, ker plavajoči ledenik razhladuje daleč naokrog morsko vodo in ozračje. Kapitan Smith težkone tudi te previdnosti ni uvaževal.

Tako ob kratkem povedano se vrši proces plavajočih „ledenih gora“ v navadnih toplinskih razmerah. V tem slučaju pričakujejo te nevarne goste še le koncem aprila in v mesecu maju. Bržkone se jim imajo tudi naši majevi pasji dnevi, ali ledeni možje če ne vse, vsaj veliko zahvaliti, da morejo s svojim mrazom, včasih tudi s snegom situirati tudi med nami v dobi najlepše pomladi.

Ali zgodi se pa tudi, da izredni vzroki veliko preje izprožijo premikanje ledenikov na svetovnih ledenicah tamkaj na severu. Eden teh izrednih vzrokov je nenavadno razburkano morje, ki toga kose v podnožju ledenikov, kjer se isti nahajajo preblizu morja. Toda ti raztrgani kosi navadno ne pridejo daleč, če dobe spetoma tovariše, se jim pridružijo in ob trajno strogi zimi zamrznejo nad njimi, in ti še le tvorijo prave „ledene gore“.

Ne le „grozna“, ampak „dosedaj največa nesreča na morju“ se sme imenovati ona, ki se je minolega pondeljka zvečer pripetila sredi Atlantskega oceana.

Po velikosti, po sili, po komfortu drugi parnik na svetu drugi — ker prvi, največji in najsilnejši je parnik „Olimpic“ — parnik na svetu, imenom „Titanic“, je v sredo dne 10. t. m. odplul iz Southampton na svoje prvo potovanje preko Atlantskega oceana v Ameriko: namenjen je bil v New-York. — Ker je bil parnik ogromen (spodaj podajemo o tem natančneje podatke) je že s svojim odhodom iz Southamptonске luke skoro povzročil nesrečo: ko se je začel premikati je namreč napravil za seboj tak vrtimec, da bi bil potegnil za seboj veliki transatlantski parnik „New-Yerk“, ki je bil vsidran tam blizu, da niso temu parniku priskočili na pomoč in ga močneje priklenili k obrežju.

Bilo je v ponedeljek zvečer ob 10. uri torej po petdnevem potovanju. Drugi dan zjutraj bi se bilo že s parnika zagledalo Kanadsko obrežje. Mornarji ki niso imeli nočne službe, so bili že šli k počitku; ravno tako večina potnikov, dočim jih je bilo precejšnje število radi toplega vremena ostalo na krovu. Na krat je grozno trčilo: parnik se je za trenotek vstavil, na to je šel za kakih 10 metrov nazaj a obenem se je začel potapljati. Parnik je bil trčil ob ledeno goro, ki je plavala po morju. Kakor so javili pozneje poveljniki parnikov, ki so to ledeno goro videli, je ta gora merila 118 kilometrov na dolžini in 34 kilometrov na širokosti: skoraj kakor vsa Kranjska dežela.

S parnikom „Titanic“ je potovalo 2358 oseb, in sicer 903 osebe so tvorile posadko, a ostali so bili potniki. Od vseh teh se jih je rešilo le 868, in sicer večinoma ženske, ker je med rešenimi le 79 možkih.

Da ni bilo Marconijevega brezžičnega brzojava, bi bilo gotovo še več žrtev, kajti z brezžičnim brzojavom so s parnika „Titanic“ takoj obvestili o nesreči vse bližnje postaje brezžičnega brzojava, vsled česar je več parnikov prihitelo nasproti ponesrečenemu, ki so se rešili v rešilnih čolnih.

„Titanic“ je lanskega leta zgradila parobrodarska družba „Harland & Wolf“ v Belfastu. Parnik je bil dolg 267 metrov, širok 28 metrov a visok 19½ metrov. V vodi je parnik porabil prostora za 60.000 tonelat vode. Njegovi stroji so proizvajali 46.000 konjskih sil. Brzina parnikova je bila 21 milj na uro, to se pravi 11 metrov v eni sekundi. „Titanic“ je stal nič manje, nego 37 milijonov frankov.

Zanimivo je vadet, koliko živila je nakreal parnik „Titanic“ za vsako transatlantsko potovanje. Množina živil je naravnost ogromna. Evo liste:

Svežega mesa	75.000 liber
jaje	35.000 kom.
kuretine	25.000 liber
krompirja	40 tonelat
svežega mleka	150 galon
sladkorja	5 tonelat
čaja	10.000 liber
moke	250 sodov
mineralnih vodã	12.000 butelj
piva in vina	16.000 butelj

Sme se reči da je bil ta parnik pravo pravcato plavajoče mesto.

Odkar človeški rod pluje po morju, je to dosedaj največji brodolom, in sploh največa nesreča, ki se je od pamtiveka pa do današnjega dne pripetilo na morju. Dosedaj je prvo mesto v brodolomih zastopal požar parnika „General Slocum“, ki je dne 15. junija l. 1904. zgorel s 1000 potniki blizu New-Yorka.

Obstrukcija v državnem zboru radi absolutizma na Hrvaškem.

Včeraj je bil otvorjen državni zbor v katerem je bilo podanih več interpelacij radi absolutizma na Hrvatskem in sicer od jugoslovanske, češke socialno-demokratske in nemške soc. demokratske strani. **Hrvatski poslanci iz Dalmacije so začeli obstruirati** in bodo najbrže obstruirali, dokler se ne odpravi absolutizem na Hrvatskem.

Izdajatelj glavni in odgovorni urednik MILAN PLUT. Tiska tiskarna BRUNNER & Co. v Trstu.

Preblauske rudninske vode.

Starostavne *natronske kislice* velike vrednosti in izvrstnega okusa, neprekosljive čistoti in velike vsebine ogljikove kisline.

Preblauska slatina, 6 6

najčistejša alkalska rudninska voda, preizkušeno zdravilna pri motenjih prebave in menjavanja snovi, katarih, kamenu, boleznih v mehuru in na ledicah.

Preblauski livadni vrelec.

ogljikove kisline vebogat, naraven *natronski kislec*, vsled prijetno rezočega okusa prav posebno pripraven, za brizganje vina, za mazanje s sadnimi sokovi in je tudi brez primesi uživan izborna osvežilna pijača.

Dobiva se v Ljubljani pri **A. Šarabonu, Mihaelu Kastnerju, Peter Lassnik, A. Stacul, T. Mecingerju** ter po vseh lekarnicah in specerijskih trgovinah, ter pri vrelski razpošiljalnici PREBLAU, Koroško.

Vinko Skerk - Trst

Via Acquedotto št. 15. - Podružn.: Via Miramar št. 11

Trikrat na dan svež kruh.

Prodaja vsakovrstnih biskotov, posebno za čaj in bombonov. Sprejema naročila vsakovrstnih tort, kroat in vse predmete za peč. Najboljša moka iz najboljših mlinov po najnižji ceni. Fina inozemna vina in likerji v steklen. Brezpl. postrežba na dom. Kruh in slaščiće se izdeluje higljenim električnim strojem.

Serravallo vo
železnato Kina-Vino
Higijenična razstava na Dunaju 1906:
Državno odlikovanje in častni diplom
k zlati kolajni.



Povzročã voljo do jedi, okrepeã živce, poboljšã kri in je **rekonalescentom** in malokrvnim zelo priporočeno od zdravniških avtoritet. **Izborni okus.**

Večkrat odlikovano.
Nad 6000 zdravniških spričeval.

J. SERRAVALLO, z. in kr. dvorni dobavitelj
TRST-Burkovlje.

Priporočã se
FRAN KUKANJA
čevljar
Via Pierluigi da Palestrina 3. prt.
Obuvala vseh vrst za moške, ženske in otroke po nizki ceni.
Specijaliteta: **Obuvala za bolne noge. Popravila.**

Tomaž Zadnik
trgovec in mesar
ima na razpolago v svoji mesnici na trgu S. Giovanni št. 6 v Trstu goveje, telečje in jančje meso prve vrste, po najnižjih cenah. — Priporočã se slav. občinstvu za obilno vdeležbo.

Trgovina z delikatesami
in BUFFET CLANCICH
Ul. Torre bianca 32 - TRST - Ul Torre bianca 32
in švima Santorio št. 4.

Potreže svoji klijenteli po najzmernejših cenah (vsakovrstni salami in slanina, klobase svi in razne delikatese). Toči Dreherjevo pivo ter bele in črna istrska in dalmatinske vina.

OSREDNJA BANKA Piazza Ponterosso 2
čeških hranilnic Podružnica v Trstu
Obrestuje vloge:

4 | 0 | 0 | 0 **4** | 1 | 0 | 0 **4** | 3 | 0 | 0 **4** | 3 | 0 | 0 povprečno

povračno obrestovanje

na knjižice na račun in fiksne vloge premijne vloge

Vse bančne transakcije. Uradne ure od 9-12, 2-5.

Deliška glavnikã K 25.000.000

VLOG OKOLI K 110.000.000

Ponte della Fabbra 2. Via Poste nuove 5.

Prepričajte se, obiščite velike zaloge

MARIA SALARINI

Ponte della Fabbra (vogal via Torrente) - Filialka „Alla città di Londra“
Bogata izbora,
obleke za moške in dečke, kostumi za otroke, močni jopiči, Paltò, Raglani in kožuhi. Vestalje za delo in na domu. Delavske mundure, tirolski loden, pravi angleški impermeabili
Sukna domača in tuja.
Izvršujejo se naročila po meri in po najnovejših modernih modah elegantno in natančno
Cene brez konkurence.

Dika
mojih čevljev so pravi



PALMA
Kaučuk-podpetniki.
Trpežno — elegantno — higijenično.

ALOJZIJ POVH
slovenski urar
Trst — Via del Rivo 26.
Dveletno jamstvo, popravila, obisk na dom, zlato, dragulji po nizki ceni.

Vekoslav Plesničar
TRST — Ulica Giulia 29 — TRST
Trgovina z vsakovrstnim jestvinskim blagum, razpošilja blago v mestu franko na dom in na deželo po dogovoru. Postrežba točna in solidna - Konkurenčne cene

Svoji k svojim!

Največja edina slovenska tvrdka

Križmančič & Breščak - Trst

ulica Nuova 37

priporoča slavnemu občinstvu

svojo ogromno zalogo manufakturnega blaga

Najzmernejše cene. Točna postrežba. — Prevzame se delo po naročbi.

Stvari ki ne ušajajo sa zamenjajo takoj. - Angliško volneno blago za žensk: obleke, alpapas in različne šofe za bluze in vsako vrstne tkanine volnene v največjem izboru. Perkali, zečrij, panama, satin, oksford in najrazličnejše bombažasto blago. Vsakovrstno telesno, namizno in posteljno perilo. Blago za moške obleke: volneno in bombažasto. - Odeje bombažne in volnene, pogrinjala za postelje, zavesa, preproge, volna in žina.

Vsaka drobnarija za šivilje in krojače.

Svoji k svojim!

Vzorci gratis in franko!

RESTAVRACIJA

ALLA STAZIONE

Trst, trg pred juž. kolodvorom 3
(Nasproti južnega kolodvora).

Priporoča se slavnemu občinstvu in potnikom, ki potujejo skozi Trst za obilen obisk.

Toči se izvrstno pivo in vino prve vrste.

DOBRA KUHINJA — POSTREŽBA TOČNA

CENE ZMERNE

Lastnik Anton Andrijančič,
bivši vratar hotela „Balkan“.

JOSIP SKUBICH

ima na razpolago

veliko izbero obuvaj

za gospe, gospode in otroke najmodernejših oblik

Moški čevlji	od K 12 do K 21
žensk - miški	9 - 19
visoki	12 - 24
otroški čevlji od št. 20 do 25,	K 3.80 do K 4.50
" " " 26 " 28,	3.50 " 9.50
" " " 29 " 34,	8 - " 9.50

Kmetiska posojilnica ljubljanske okolice

r. z. z n. z. **4 1/2 0** v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge po **4 1/2 0** brez vsakršnega odbitka.

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov. Popolnoma varno naložen denar. Rezervni zaklad: K 700.000

PODRUŽNICA

LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

Trst, Piazza della Borsa 10

Centrala v Ljubljani Podružnica v Gorici, Celovcu, Sarajevu, Splitu in Celju.

Delniška glavniča K. 8.000.000. Rezervni zaklad K. 800.000.

obavljaja najkulantneje vse bankovne in menjalne posle ter kupuje in prodaja pod jako povoljnimi pogoji

devize in vse vrste denarja. Vloge na knjižice

obrestuje za sedaj s čistimi **4 1/2 0**

Prodaja srečke na majhne mesečne obroke.

Velikanska zaloga izgotovljenih oblek
za moške, ženske in otroke

BOHINEC & C.

Ul. delle Torri 2 — TRST — Ul. S Lazzaro 17
(za cerkvijo S. Antona novega)

Velikanska zaloga vsakovrstnih najmodernejših oblek, površnikov, dežnih plaščev i. t. d. i. t. d.

Najnižje stalne cene.

Obleke po meri od K 50.- naprej.

Najnovjši nakup dobrega blaga.

Solidna in točna postrežba.

Izvenredno darilo 1.040.000 kron (Miljon in štirideset tisoč kron). Pri spodaj navedeni tvrdki, dobi vsak, za vsakih 5 kron nakupljenega blaga, popolnoma zastonj listek, s katerim je deležen pri zrebanju dobitkov, ki znašajo skupno K 1.040.000 v gotovini, s srečkami, katere so založene v banki (Banca di Credito Popolare) v Trstu. Pomladanska in letna sezona.

Stara in dobro znana slovenska trgovina

Ferd. Dobaušek - Trst

ulica Giosuè Carducci 11,

Velika zaloga izgotovljenih oblek za moške in dečke kakor tudi vseh drugih v to stroko spadajočih predmetov.

Najkonvenijentnejši v Trstu.

Bogata izbora moških oblek najelegantnejšega kroja, solidnih in po jako ni kih cenah od K 16.— do K 60.— v najnovjših barvah in vzorcih, kakor tudi črnih in modrih. Sprejemajo se naročila oblek po meri. Vsak dan novi dohodi blaga.

1887-1912

Največija, najbogatejša tovarniška zaloga

precizijskih ur

zlatnine srebrnine
briljantov.

Lastna tovarna ur v Švici.

Konkurenčne ure K 3.50, K 4.—, K 5.—

Fr. ČUDEN - Ljubljana

urar, trgovec in posestnik; delničar družbe Union Horlogère; Lepi plakati za gostilne in pisarne zastonj.

Naročajte jubilejni cenik s koledarjem.

Edino zastopstvo „Puch“ koles, za celo Kranjsko. Najboljši šivalni stroji od 70 k naprej.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernova ulica št. 9.

Velika zaloga izgotovljenih oblek za gospode, dečke in otroke - Konfekcija za dame in deklice.

Solidno blago po čudovito niznih cenah - Ceniki zastonj in franko

Na obroke!

Velika zaloga izdelanih oblek

Velika izbora letnih in zimskih oblek za gospode in dečke, sukenj, površnikov vseh kakovosti — Specijaliteta v veznji.

Velika izbora volnenega blaga. — Najzmernejše cene.

Adolf Kostoris - Trst

Ul. S. Giovanni št. 16, I. nadst, zraven „Buffet Automatico“ Tel. 251, Rim. II.

POZOR! Skladisce se nahaja v prvem nadstropju.

POZOR! Skladisce se nahaja v prvem nadstropju.

NOVO POGREBNO PODJETJE

Prevoz mrličev na vse kraje

TRST — Corso št. 47 (vogal Piazza Carlo Goldoni) — Telefon 14-02.

Zastopstva v Nabrežini, na Opčinah in pri Orehu (Noghere), in v Miljah z razprodajo pogrebnih predmetov.

Vozovi z bogato opremo od najenostavnejših do najbolj luksurijoznih. — Krasna izbora vencev iz umetnega cvetja, biserov in porcelane. — Zaloga pravovrstenih sveč lastnega izdelka s prodajo na drobno in na debelo. Vsi pogrebni predmeti so stalno na izbero. — Stalne cene brez konkurence, postrežba točna, splošno pohvalna. — Nočna naročila se sprejemajo v zalogi, ulica Tesa št. 31, — Telefon. 14-02.

Romeo Doplicher

trgovina s klobuki

TRST — Corso št. 30 — TRST

Prodaja klobuke prvih tovar, posebni izbor trdih angleških klobukov. Velika zaloga čepic za popotnike in športnih.